

[Justitsministeren.]

deltaget i til Polen, sige, at de forbyr mig. Vi plejer ikke at komme med udtalelser af denne art om mennesker, der ikke selv kan forsvare sig. Jeg ved ikke, om dansk politi i større udstrækning end andre danske myndigheder deltager i udvekslingsrejser eller anden form for samkvem med andre lande end de vestlige. Det foregår mig bekendt også på politisk plan i temmelig vid udstrækning — vores tidligere statsminister har for nylig aflagt officielt besøg i Sovjetunionen — og jeg finder det uberegtiget, at en udtalelse som denne fremsættes her i tinget om mennesker, som ikke samtidig kan forsvare sig.

Må jeg så endelig føje til, at jeg deler ikke den opfattelse — det vil jeg gerne have sagt, og det er helt personligt — at det med hensyn til at give mennesker fra andre lande opholdstilladelse her i Danmark skal være afgørende, hvilken uddannelse deres hjemland har bekostet på dem, men det er en anden side af sagen. Det ville stride mod min liberale overbevisning, men vi ved vel også alle sammen, at man kan komme til at fremsætte helt generelle udtalelser til pressen, og så opstår der en konkret sag, hvorefter disse udtalelser måske bliver kædet sammen med denne sag, og resultatet giver derfor ikke det rette billede. Men jeg må skarpt tage afstand fra, at man her vil insinuere, at rigspolitichefens og rigspolitiets holdning i disse sager skulle være influeret af besøg i et østligt land.

Gerstrøm (FP)

Jeg takker justitsministeren for svaret, og nu da sagen er afgjort med et lykkeligt udfald til fordel for flygtningene, er der ikke så meget mere at sige om den sag.

Jeg må dog sige, at i justitsministeriet er der ikke klare bestemmelser for, i hvilke tilfælde der gives asyl, det er et skøn, der udøves i hvert enkelt tilfælde. Jeg ville foretrække, at man kunne få klare retningslinjer.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg ved ikke, hvordan man skulle have det, hr. Gerstrøm forstår ved klare retningslinjer, når det vedrører levende mennesker og menneskeskæbner.

Hvis der efter en lineal skulle laves en

regel om, at man skulle komme fra et bestemt land eller opfyldte ganske nøjagtige betingelser, ville der være en hel stribe mennesker, man ikke kunne hjælpe, som man måtte afvise. Justitsministeriet administrerer denne lovgivning efter udlændingelovens bestemmelser og i overensstemmelse med det internationalt anerkendte flygtningebegreb. Vi har tilsluttet os flygtningekonventionen, og vi har i forbindelse med andre lande accepteret og fulgt en praksis, hvorefter vi, hvis de pågældende ikke kan få status som A-flygtninge, men f. eks. er afhoppere, som jeg har talt om i et tidligere spørgsmål i dag, som har forladt deres hjemland af andre grunde end politisk forfølgelse, men som ville risikere straf, hvis de vendte tilbage, giver dem det, man kalder B-status, at vi altså hjælper dem via Dansk Flygtningehjælp. Det er der en årelang praksis for, men at tale om, at det var ønskeligt at have generelle retningslinjer for et ministeriums interne arbejdsgang, er urimeligt. Hvis vi skulle arbejde så firkantet — jeg kan slet ikke forestille mig, hvordan man kunne gøre det — tror jeg, der var mange mennesker, der ville blive offer for disse alt for stive retningslinjer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Glensgård (FP)* til justitsministeren:

„Vil ministeren indskærpe landets politimestre, at reglerne om udskænkning af alkoholiske drikke til unge under 18 år overholdes?“

(Spm. nr. 96).

Skriftlig begrundelse.

Man kan daglig i landets aviser se referater af „drikkeorgier“, som er foretaget på restaurationer af unge på 14-16 år. Såfremt der intet foretages for at forhindre dette, vil vi om nogle år have mange unge mennesker i en alkoholikersituation.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil gerne i anledning af hr. Glensgårds spørgsmål understrege, at jeg er enig i, at misbrug af spiritus blandt unge er et alvorligt problem, men samtidig må jeg pege på, at når det finder sted, er det i første række et socialt og ikke et politimæssigt spørgs-